

עש"ק פר' נשא תש"ע

דעה חכמה לנפשך

פרשת נשא

שיחות הר"ן

שיחות קודש
מאת מו"ר שליט"א

יוצא לאור ע"י מכון

"יום החכמה"

שע"י ישיבת "תורת הכם" ללימוד הנגלה והנסתר

רח' אהלי יוסף 4, ירושלים עיה"ק תובב"א

**להלן רשימת שיעורי התורה
המתקיימים בבית מדרשינו במשך השבוע**

שיעורים באדיש

- ❖ שיעור בנמרא מסכת סוכה, מפי הרב"ג המפורסם ר' יהושע כהן שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 4:00-5:00 אהה"צ.
- ❖ שיעור בשער הכוונות למהרה"ו זי"ע, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 7:00-8:30 בערב.
- ❖ שיעור בספר נתיב מצוותיך להרה"ק מקאמארא זי"ע ואוצרות חיים למתחילים מפי מו"ר הגה"צ ביום ג' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בשעה"כ - שבת ביום ד' בשעה 8:15 בערב.

שיעורים בלשה"ק

- ❖ שיעור בספה"ק עין חיים למתחילים, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, ביום ב' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בספה"ק שיהות הר"ן, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, וסדר התרת קללות לפי מנהג הרש"ש זי"ע, בליל שישי בשעה 8:00.
- ❖ שיהת קודש ברעוויא דרעוויין שלוש סעודות (מזמן צה"כ דר"ת).

ניתן לשמוע שיעורי מו"ר שליט"א ב"קול הלשון"

- ❖ **שיעורים באדיש:** טל' 03-6171086 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
  - שיעור בספה"ק אוצרות חיים - שיעור מס' 1 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-1)
  - שיעור בספה"ק רהובות הנהר, נהר שלום, סידור הרש"ש - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-3)
  - שיעור בחסידות (פר' השבוע) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-2)
  - שיעור בספר נתיב מצוותיך ואוצרות חיים - שיעור מס' 5 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-5)
  - שיעור בשעה"כ שבת - שיעור מס' 6 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-6)
  - שיעור בספר אדיר במרום לרמח"ל (טל' 03-6171041) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-2)
- ❖ **שיעורים בלשה"ק:** טל' 03-6171041 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
  - שיעור בספר התניא - שיעור מספר 1-2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-1)
  - שיעור בסה"ק שיהות הר"ן (ושער יהו"א) - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-3)
  - שיעור בסה"ק ליקוטי מוהר"ן - שיעור מס' 1-3 (באמריקא ובענגלאנד: 2-6-5-2-4)
  - שיעור בסה"ק עין חיים - שיעור מספר 1-1 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-1)
- ❖ **שיעורים באנגלית:** טל' 03-6171002 2-4-9

כמו כן ניתן לשמוע כל השיעורים בזמן אמירתם בטל' 03-6171002 (באמריקא: 6469777900).

אפשר להשיג הקלטות השיעורים ממערכת קול הלשון בטל' 02-5816622.

ניתן לקבל את הקונטרס מידי שבוע בדואר אלקטרוני ע"י משלוח בקשה לכתובתנו:

tc7@neto.bezeqint.net

ויחי רצון שבכח התורה הקדושה נזכה להתדבק בו ית' כראוי
ולעשות רצונו בלבב שלם למען לא נבוש ולא נכלם לעולם ועד
ונזכה כולנו יחד לביאת משיח צדקינו בב"א.

"יום החכמה"

מכון ת.ד. 5245 ירושלים

טל': 057-3153884 טלפקס: 02-5389584

דא"ח רעוא דרעוין פרשת נשא תשס"ט(*)

**וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְשֵׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גְרֵשׁוֹן גַּם הֵם
לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפּוֹתָם: (במדבר ד', כ"א-כ"ב)**

שהם כלי לאור התוה"ק ולכל המדרגות שבהמשכת המוחין. וזהו בני גרשון, בחי' חג"ת, ידים, בחי' נשמות. שדרכם יכולים להשיג אור התוה"ק בחי' חב"ד. ועי"ז יוכל לתקן בחי' מררי, מרירותא דהאי עלמא, בחי' עולמות שיש בהם מרירות, שע"י ההתקשרות לצדיקי עולם ולתוה"ק יכולים גם להרים את המרירות של עולם הזה. ולזכות להדבק באלקות גם בזה העולם. וכפי מה שמקושר לצדיקי אמת הוא זוכה לתורה ולהרים את גשמיות העולמות.

ואזי נתהפך המרירות למתיקות, לבחי' מור וקציעה, מר דרור, ריח הטוב של הבשמים והקטורת, שהמרירות גם נתהפך לאלקות.

ולכן אחר שזכינו בל"ג בעומר לקבל מקדושת הרשב"י את התגלות סודות הדיקנא, זוכים אח"כ לקבל את התורה ולבא לפרשת נשא את ראש בני גרשון, להרים את מדרגת החג"ת בכח הצדיקי אמת שאנו מתקשרים אליהם ועוסקים בספריהם הק'.

הנה מצאנו ג' מדרגות בבני לוי, גרשון קהת ומררי, קהת בחי' חב"ד, גרשון בחי' חג"ת ומררי בחי' נה"י. ונודע מהבעש"ט הק' שיש בכל דבר שבעולם בחינות עולמות נשמות אלקות, חב"ד הוא בחי' אלקות, חג"ת בחי' נשמות, ונה"י בחי' עולמות.

**א. ע"י ההתקשרות לצדיקי אמת
זוכים לאור התוה"ק ועי"ז יוכל
להעלות המרירות דהאי עלמא**

נשא את ראש בני גרשון. כי התוה"ק היא בחי' חב"ד התגלות המוחין, והתורה היא קודש הקדשים לגלות אלקותו ית' בעולם. זוהי תחילת העבודה להיות דבוק באלקותו ית' שבתוה"ק. וזהו נשא את ראש בני גרשון, להרים את ראש בחי' הנשמות, ושורש כל הנשמות הם הצדיקים, שאי אפשר להשיג אור התוה"ק רק ע"י כח הצדיקים. כמ"ש בספה"ק מל אורות שבכל המדרגות של התוה"ק יש צדיק שמקושר לזאת הבחינה, לכן צריך להתקשר לכל הצדיקים

(*) נאמר בפרשת נשא אסרו חג שבועות.

שנזכור תמיד לגלות לעצמינו ולדורותינו בכל עת וזמן את התכלית הזוה. וזה התכלית הוא גבוה מאד, הוא תכלית כל העולמות, שזה נקרא עולם השעשועים להשתעשע בגילוי ית', ויש בזה רבבות מדרגות עד א"ס, שעשועי יהודו ית', ועשה השי"ת שא"א לבא לשלימות התכלית הזוה רק ע"י שנוגעים בתכלית יותר נמוך שעל ידו דייקא יוכל להתדבק בתכלית הגבוה והעמוק יותר.

ג. היו"ד השרשי שנשאר בעת הצמצום הוא שורש השעשועים העצמיים כאלקותו ית"ש

כתיב 'זיהי בימי שפוט השופטים ויהי רעב בארץ', שרצה השי"ת לגלות זה התכלית שבני ישראל יזכו להשתעשע בעצם אלקותו ית"ש, ולכן עשה את הצמצום והוריד הכל לבחי' מואב והסתיר את הגילוי, עד שנתגלה הנשמה הקדושה של רות שורש נשמות ישראל. ואיתא בזוה"ק כי אבימלך הוא בחי' אבא, ונעמי בחי' בינה, ורות בחי' מלכות. ונעמי היא בחי' בוצינא דקרדוניתא – מדת הדין המסתיר על האור, בחי' בינה שממנה שורש הצמצום. כמ"ש תלמידי האריז"ל שהשי"ת השאיר אות י' בחי' רות מלכותא קדישא רזא דעטרת היסוד, אע"פ שהיה הצמצום מ"מ השאיר סוד הי', נקודה אחת שהיא שורש נשמות ישראל. והוא בסוד מואב שהמלכות אין לה בנין בינתיים רק בסוד עטרת היסוד. וזהו סוד נעלם ונגנז שבתוך הצמצום השאיר השי"ת סוד זה היו"ד. ומהרה"ו הסתיר זאת, כי הנסתרות לה' אלקינו, בסוד מלך אסור ברהמים. והוא בסוד יוסף, נקודת עטרת היסוד, כתר דנוק, שהוא פנימיות היו"ד דדויד מלא.

וכמ"ש הרמב"ם ששלימות ההתקשרות בנבואת משה רבינו הוא אחר מתן תורה, כי ראינו שהשי"ת מדבר עימו, ועי"ז נתחזק האמונה בצדיקים. בזה אנו זוכים לתקן את המרירות דהאי עלמא, לגלות אלקותו ית"ש בתוך העולמות.

ב. תכלית הבריאה לגלות מלכותו ויהודו ית' בכל העולמות

והנה תכלית הבריאה הוא מה שרצה השי"ת להתגלות, ותחילת ההתגלות הוא באא"ס ב"ה דלית מחשבה תפיסה ביה כלל, וכיון שהכל משתלשל ממנו, יכולים להשיג מתוך האצילות את בחי' מחשבה תפיסה ביה בסוד שעשועי המלך בעצמותו הפשוט, כלשון עמק המלך. ואלו השעשועים העצמיים היו בתחילה בסוד 'זיהי רעב בארץ', ורצה השי"ת לגלות את המלכות דא"ס שהכל יצא מכח אל הפועל, וכל מה שקבלנו התורה ומצוות הוא רק כדי שנוכח לגלות מלכותו ית' מן הכח אל הפועל. כי הגם ש'אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא', אבל אע"פ כ'לעת נעשה בחפצו כל – אזי מלך שמו נקרא', ורצונו ית' שיתגלה מלכותו בפועל, שזה עיקר גילוי היהוד.

וזהו עיקר עבודת האדם שזה יהיה כל רצונו ותכליתו, לגלות מלכות ה' ויהודו ית' בכל העולמות למעלה ולמטה, וכל היום והלילה יהיו מחשבותיו משוטטים איך זוכים לקיים עוד את הפסוק שמע ישראל ה"א ה' אחד, וכן את הפסוק 'והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד'. ולכן שמענו עשרת הדברות אנכי ה' אלקיך,

מרצון הבורא לבדו, בלי שום רצון עצמי, רק להנות מהמצוה בעצמה, לא לרצות שום שכר לא בזה ולא בבא. וכשמתפללים שחרית אין להם בעולם שום ענין רק זה השהרית, וכן בלימוד התורה אין שום דבר בעולם עכשיו רק זה הלימוד בלבד. וזהו אמיתת העבודה להנות מעצם האמונה, שהיא בסוד הרדל"א. כי זהו התכלית להנות מעצם האמונה. מהשעשועים העצמיים.

וזהו עיקר התגלות מלכות ה' בעולם שיש יהודי בעולם שאין רוצה כלום רק להנות ממציאות ה', ולגלות מציאותו ית' בכל העולמות ע"י תורה ומצוות.

ד. ע"י ההשתוקקות להשי"ת בעת לימוד התורה מתפשט היו"ד השרשי לאות וי"ו

וואי' בספרי המקובלים שזה היו"ד השרשי כשהוא משתוקק להאא"ם הסובב. ומחפש להכלל באורו ית', בזה מתפשט היו"ד לוי"ו. שהוא סוד בועז שאמר לרות 'הבי המטפחת וימד לה שש שעורים' (רות ג'), שמשמע שיהיה ביהוד הבורא ית' ע"י הלימוד התורה"ק בחי' ו'.

כי אם אין לאדם היות מהציצית ותפילין או משאר המצוות, אזי הוא צריך ללמוד ההלכות של ציצית ותפילין או שאר ספרי קודש שמבארים ענין המצוה הזאת, שע"י יוכל לחזור להנות ולהשתעשע מאור הרוחני של המצוה הזאת. כי ע"י התורה זוכים להתדבק בשעשועי האמונה.

וואי' בספרי הרמח"ל שזה היו"ד השרשי נתפשט לאות ו' שהוא ענין לימוד התורה. כי זה היו"ד כשכוסף ומתגעגע

ונקודת רות נעלמת ונסתרת מאד מאד, בחי' מלך אסור ברהמים, כמו שיוסף הצדיק נעלם בתוך בור בית האסורים במצרים, כן נעלם נקודה הפנימית של כל אחד מישראל שלבו כוסף ומתגעגע מאד להשי"ת, אלא שאלו הכיסופים הם שהיו"ד הנגנו שבתוך הצמצום כוסף אל האא"ם הסובב. וכן בצד השני שהאא"ם הסובב כוסף לזה היו"ד הפנימי. ומרוב הכיסופין זה לזה וזה לזה, נתלהטין האורות, ונתגלה התנוצצות אלקות בלב האדם.

כי כל אחד מישראל כוסף להשי"ת, ובודאי שומע את הקולות מהר סיני, וכמ"ש הבעש"ט שזה מעורר בכל לב ישראל התנוצצות לכסוף להשי"ת, ובלשון המקובלים נקרא זה ההתנוצצות אור נערב, שהוא האור שבין אור הסובב לאור היו"ד השרשי, בסוד יסוד דעתיק שכוסף לרדל"א, ורדל"א שכוסף ליסוד דעתיק, ומרוב הכיסופין של שניהם נתגלה התנוצצות אלקות.

כי כדי לזכות להדבק באלקותו ית"ש צריך לקבל עול תורה ומצוות. ויש שהאדם הוא בבחי' גר, כמו רות המואביה שהיתה גיורת. והרי ע"פ הלכה אסור לתת לגר שום התמנות, [חויץ ממקום שיש הוראת שעה] ואין לו כבוד בחיצוניות העולם, ורות מסרה נפשה ואמרה עמך עמי ואלקיך אלקי. כי זהו המסירות נפש שבלב האדם לקבל התורה ומצוות באמת, לא סתם, אלא להנות מעצם שעשועי היו"ה. בסוד יסוד דעתיק שהוא סוד נשמת רות.

וזהו דרך הצדיקים שעוסקים להתענג בתענוג של תרי"ג מצוות דאורייתא ותרי"ג מצוות דרבנן, להנות

משתלשל שני ידיו. ורבינו האריז"ל מגלה שגם בראש עצמו ישנה הבחינה הזאת, כי במוחין דאריך בגלגלתא יש חסד דעתיק הוא יד ימין, ובמוחא סתימאה יש יד שמאל דעתיק בחי' גבורה.

ושורש הענין שע"י הכיסופין שבלב איש הישראלי נתחלק הי"ד לשני החי'. כי הדעת דעתיק יש בו חסדים וגבורות שמשתלשלים בגלגלתא ומוחא סתימאה, חו"ג דעתיק בכתר וחכמה דאריך. ובחינת נעמי הוא שורש המצוות, סוד חסד דעתיק הגנוז בגלגלתא דאריך. בחי' כת"ר בגי' תרי"ג מצוות דאורייתא וזו מצוות דרבנן. ורות הוא שורש התורה בחי' גבורה דעתיק הגנוז בחכמה סתימאה דאריך.

וע"י שתי הבחינות גלגלתא ומוחא סתימאה כאחד, הוא התקשרות התורה והמצוות ביחד, בחי' ותלכנה שתיהם, שזהו תורה לשמה, ללמוד על מנת לעשות, לגלות כבוד ה' ויהודו בעולם. זהו השורש שאי אפשר להשיגו רק ע"י שעוברים שני המצבים, גדלות וקטנות. וע"י שמקשר התורה והמצוות, בזה מאירים ביותר הי"ד והי"ו, ע"י שני ההי"ן, כי כשמחבר התורה והמצוות, שלומד לשם קיום המצוות, להנות מקיום רצון הבורא ית', בזה יזכה ליו"ד העליון, להנות מהשעשועים העצמיים.

רבבא משה אל אוהל מועד לדבר איתו.. מבין שני הכרובים וידבר אליו (במדבר ז פט).

אי' בספה"ק שזה הענין שמעל הכפורת משם קיבל משה רבינו את התורה הק'. וביאור הענין כי כשהשי"ת ברא את

לאא"ם הסובב, אזי נתחלק הי"ד לתריין ההי"ן, ה' ימין וה' שמאל. וכמו"ש בפסוק 'ותלכנה שתיהם' (רות א' יט) כי כשיוצאים ממואב, היינו ממקום ההסתרה, ומחפשים אור אלקותו ית"ש בכל עת, אזי זוכה לבחי' שני ההי"ן, ימין ושמאל.

ה. כשזוכה להמשיך להשתוקק ולכסוף להשי"ת מתגלין שני החי' שבשם הוי"ה, שורש נעמי ורות, שורש קיום המצוות ולימוד התורה בין בגדלות בין בקטנות

כי כשאדם נכנס בעבודת ה', צריך שידע שיש שני מצבים, בחי' ימין ושמאל, בפשטות ימין הוא בחי' גדלות המוחין ושמאל הוא בחי' קטנות המוחין. ובהבחינה אחרת, ימין הוא בתחילת העבודה שעובד את ה' בקטנות המוחין רק כשהולך לו בקל בחי' ימין, וזה בחי' ה' ראשונה – נעמי. ובחי' שמאל הוא בחי' רות שעובד את ה' במסירות נפש גם בעת שקשה לו, והוא בחי' גדלות המוחין.

וע"י שהאדם כוסף להשי"ת ועוסק בתורה, אזי הי"ד מתפשט לוי"ו, ואח"כ מתפשט הי"ד לשני ההי"ן, כי עוסק בעבודת ה' בכל אופן, בין בגדלות בין בקטנות, בחי' התבוננות אלקות דבינה בחי' נעמי, ובחי' קבלת עול מלכות שמים, בחי' ה' תחתונה בחי' רות. ובזה מתגלה שלימות שם הוי"ה ב"ה, שורש כל השרשים.

וההתחלקות של הי"ד לשני ההי"ן ימין ושמאל הוא מכוון כל תכלית הבריאה, שנשתלשלין שני הידים משורש הראשון שהוא רק אות יו"ד, ואח"כ

ולכל זה זוכים ע"י ההתקשרות לצדיקי אמת שהם בסוד ר' עקיבא שנכנס ויצא בשלום, כי הוא היה סוד תורה שבעל פה, היינו ע"י שמתענג על השי"ת ע"י תורה ומצוות כנ"ל.

ו. שני דרגות כברכת כהנים. הרמת הידים עד לכתפיים, והרמת הידים עד הראש. וע"י התקשרות לצדיקים זוכים לשני המדרגות

אי' בחז"ל (סוטה פ"ז מ"ו) 'במדינה כהנים נושאים את ידיהן כנגד כתפיהן ובמקדש על גבי ראשיהן הוי' מכהן גדול שאינו מגביה את ידיו למעלה מן הציץ ר' יהודה אומר אף כהן גדול מגביה ידיו למעלה מן הציץ שנאמר וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם'.

והרה"ק ר' צדוק מלובלין מגלה שעיקר ההשפעות שנמשכין על האדם הוא ע"י הכהנים שהם ממשיכים כל השפע מאור התורה הק' לבני ישראל. והברכה כלולה מתלת, יברכך יאר ישא, ורבינו האריז"ל מגלה כמה וכמה סודות באלו הברכות, שנמשכים שורש מדות הרחמים לכל המדרגות.

וזהו ענין הרמת ידי הכהנים בעת הברכה, להמשיך התגלות הידים העליונים. כי הכהן הוא בחי' הצדיק שמרים את האדם בכמה וכמה מדרגות. בתחילת העבודה מרימים את האדם עד לבחי' כנגד הכתפיים, שהוא סוד הדעת שמחבר הימין והשמאל, חיבור התורה והמצוות כאחד. ע"י התדבקות ביהוד ה' באמת. כי ב"פ כתף כגו' אלף, בסוד 'האלף לך שלמה', להמתיק אהוריים דאלקים

העולם תחילה צמצם את אא"ם, והצמצום הוא סוד החושך השרשי, וכלל עבודת הצדיקים היא להכנס למקומות החושך ולגלות שם אור האמת, ושם יש הסכנה שלא יהיה ח"ו בחי' הציץ ונפגע הציץ ומת. אבל צדיקי אמת יודעים איך ע"י כח הענג והחושך להכלל באלקותו ית"ש ביתר שאת. כי כל מה שעשה השי"ת את הצמצום, הוא כביכול בחי' דין כדי לגלות נקודת היהוד.

כי האא"ם לית מחשבה תפיסה ביה כלל. אלא שמעולם האצילות אנו לומדים מה שיש למעלה למעלה, בסוד השתלשלות רדל"א דאצי' מרדל"א דא"ק שנמשך מאא"ם ב"ה, מעצמות הבורא ב"ה, שעשועים העצמיים שהשי"ת כביכול משתעשע בעצמותו. והשי"ת עשה את הצמצום וגילה יסוד דעתיק שבו תר"ך אורות שאנו זוכים ע"י הדבקות בתורה ומצוות. הוא סוד יסוד דעתיק שמאיר בגלגלתא דאריך. הוא סוד היו"ד של תחילת הצמצום, כי כשיהודי מתענג בתורה ומצוות. הוא היסוד שעל זה גודל וצומח ההתענגות דרדל"א. כי שורש השרשים הוא שמהיסוד גודל כל האילן, וע"י היסוד דעתיק זוכים לעלות עד לשעשועים העצמיים.

וכלל ענין הקולות הוא מה שהאדם משתוקק להשי"ת, ובא לבחי' התנוצצות אלקות, כי יש שהלב מתנוצץ, אע"פ שאינו יודע מה ואיך, אבל מתנוצץ להשי"ת בדבקות, והוא בחי' הקולות מלמעלה, שהוא ענין ההשתוקקות של יסוד דעתיק לרדל"א, כי כל נשמה מישראל מושרשת גבוה מאד. בסוד האור הנערב שמחבר את המאציל והנאצל.

הדביקות בתורה, ובזה מתגלין שני ההיין, ימין ושמאל. והכל מתאחד כאחד להנות יומם ולילה מאחדות ה', ברוך אלקינו שבראנו לכבודו, והיי עולם נטע בתוכנו, שזוהי עיקר העבודה לזכות לזיזם בלבנו אהבתו ויראתו.

ז. שורש עבודת האדם הוא לשמח את נפשו בזה שזכה להיות מזרע ישראל

כתיב 'דוד מכרכר בכל עוז', (שמואל ב' ו' יד) כי כל מציאותו של דוד היתה שמחה וששון שזכה להיות מזרע ישראל, וזה עיקר עבודתינו להכלל בחלקו של דוד, לשמוח ולשוש על שזכינו להיות מזרע ישראל. שזה שורש כל התורה כולה. ישמח ישראל בעושי, ישמח אותיות משיח, ועיקר הגאולה תלוי בפשטות האמונה והשמחה בהשי"ת. כ"ש 'בא חבקוק והעמידן על אחת, וצדיק באמונתו יחיה', וכמ"ש הבעל התניא, יחיה יחיה שמחיה עצמו עם האמונה.

והכניסה לזה הוא שבעת קיום התורה והמצוה יתדבק בזה באופן שאין לו שום ענין אחר בעולם רק המצוה הזאת, ובזה יעזור לו ה' להנות מעצם גילוי אלקות ויהודי הבורא. וגם כשיש קטנות וגדלות, יחבר בזה הו' בחי' התורה, את שני ההיין, לדעת שאין שום חילוק, כי הכל לכל אלקות גמור, והעיקר הוא לעשות רצון הבורא בכל עת, אם בגדלות אם בקטנות, עד שיזכה להרים השכינה הק', בזה שמחבר שני ההיין, בחי' ותלכנה שתיהן, בזה יזכה להתגלות הרדל"א, ולהתדבק בשעשועים עצמיים של אלקות. בבחי' הברכת כהנים

במילוי. ותרין כתפין אלו הם סוד הדעת התחתון שמקשר קין והבל, היינו לצאת מכל בחי' של פירוד ולבא לבחי' 'ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה', כי בבברכת הכהנים אנו זוכים לקבל בלבנו אהבת ישראל. וזהו סוד ברכת כהנים בגבולין.

אבל המדרגה העליונה יותר הוא ברכת כהנים במקדש, שממש מתאחדים הימין והשמאל, נעמי ורות, שמתגלה לאדם איך התורה והמצוות הם אחד ממש, וכל עסק התורה הוא דרך של דביקות בהשי"ת. כי הגלגלתא והמוחא סתימאה מתאחדים, ואין אצלו חילוק אם הוא בקטנות או בגדלות, העיקר לעשות רצונו ית'. לפעמים רוצה שנגלה שמו ית' בגדלות ולפעמים בקטנות. ואין אצלו שום חילוק, בבחי' 'ותלכנה שתיהם', שאין חילוק בין נעמי ורות, בין ימין לשמאל.

והוא סוד ברכת הכהנים במקדש, שמעלה הכהן את הידים עד הראש, לקשר בשורש התורה והמצוות, שהכל רק לגלות אלקותו ית"ש, ולהנות מרצון הבורא. ובזה מתקשרין שני ההיין, ונתגלה היו"ד השרשי, התענוג בשעשועים השרשיים. כי התורה הוא סוד הו' שמקשר את האור הנערב, את היו"ד באא"ם הסובב. ובזה מתגלה קדושת דוד מלך ישראל חי וקים, שורש האמונה שמושרש ברדל"א. כי אפי' שהוא בחי' מלך אסור ברהמים למטה בחי' יסוד דעתיק, אבל זה מוליד את הרדל"א, כי שורש האילן מגדל ומצמיח את כל האילן, שכל הרדל"א גדל על יסוד דעתיק.

ובזה מתגלה שם הוי"ה בשלימותו, שע"י הכיסופין דאות הו' מתפשט לאות ו'

עמו ואצלו, ובזה בודאי יתהפך הכל לטובה. לא סתם, אלא טוב הנגלה ממש. כי שני ההין מעלים אותו לדרל"א, היינו הגדלות והקטנות מוליכים אותו לבא לשורש היו"ד. ואפי' המרירות יתהפך לנועם.

וזהו בכח הברכת כהנים שבמקדש, היינו בכח הצדיקים המגלים זה הדעת. וזה ששואלים למעלה 'נשאת ונתת באמונה', שצריך לדבר הרבה דברי אמונה, גם כשקשה לאדם ועוברים עליו כמה וכמה נסיונות קשים, ישנן להרבות בדיבורי אמונה, כמ"ש 'אודיע אמונתך בפי', כי הדעת דעתיק מתגלה בפה.

ועיי שמשנן הרבה דברי אמונה שהשי"ת עושה הכל לטובה, ובזה שהפה מקושר אל הדעת, יזכה לדעת דקדושה, כי בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי, שחוזר ומשנן שה' עושה הכל לטובה, וכל ההסתרות הוא רק כדי שיתדבק לאמונה למעלה מטעם ודעת. וכ"ש כשזוכים להתדבק לכתחילה לאמונה למעלה מטעם ודעת אזי אין צריך שום נסיון והסתרה. ותיכף ומיד שהאדם נכלל באמונת היחוד, נתהפך הכל לטובה באופן גלוי ממש.

אי' בזה"ק (ה"ב קעה:) לא גלו ישראל עד שכפרו בהוי"ה ובדוד, כי העיקר הוא לגלות ענין האמונה בחי' דוד. שזה שורש כל התורה והמצוות. וזהו הנקודה שהיא שורש כל העשרת הדברות. וזה סוד (מכות כד) 'בא דוד והעמידן על אחד עשר', כי אפי' שיש עשרת הדברות, יש נקודה אחת למעלה מכל העשרת הדברות, שהוא נקודת האמונה.

ירחם ה' שנזכה להכלל בקדושת בועז, היינו להתדבק בעזות דקדושה

דבית המקדש שהדעת דעתיק מקשר החסד והגבורה, ומרים עצמו לעצם האמונה שברדל"א.

ה. הצדיקים האמיתיים עברו את כל הנסיונות שבכל הדורות ועמדו בכולם, ובכוחם הגדול נזכה גם אנו להפך המרירות לנעימות, שיהיה 'אל תקראנה לי מרה, קראן לי נעמי'

עיי שהאדם רואה בכל עניני הבריאה ימין ושמאל, בזה הוא נמנע ואינו נכנס לדביקות אמיתי. אבל כמה שמאחד הימין והשמאל, אין לו שום מניעה מהדביקות, כי זהו עיקר תורת הבעש"ט וצדיקי האמת לעמוד בכל הנסיונות, ולמצוא את השי"ת בכל ענין ומצב. וכן אמר רשב"י שאלמלא צער המערה י"ג שנה, ששם היו כלולים כל ההסתרות שבעולם, וכלול בזה כל הנסיונות של כל ישראל לכל הדורות, כי השכינה הק' נתעלמה ממנו, ואף על פי כן עמד בנסיונות הקשים, ואמר שאלמלא אלו הנסיונות לא היה זוכה למה שזכה. ולכן עלינו להתקשר לצדיקי אמת שעמדו בנסיונות הקשים, ולרגע אחד לא עזבו את הדביקות באלקותו ית"ש. ולא נתפעל מהנסיונות. כי הצדיק גם בעת ההסתרה הוא יודע שהשי"ת רק מטיב ומהפך הכל לטובה. שזה עיקר היהדות.

כי עיקר היהדות הוא לדעת שהשי"ת רק מטיב וכולו חסד ורחמים, וגם בעת הקטנות, יזכור שהחסד דעתיק גנוז בגלגלתא, בסוד נעמי, אפי' שיש עליה מרירות, ואומרת אל תקראו לי נעמי אלא מרא, אעפ"כ יתחזק לדעת שהשי"ת אתו

דעה חכמה לנפשך

מתקשר לרות ונעמי, ובוזה ממתיק המרירות דזה העולם. כשאדם מתבונן ומקשר תרין ההין, עי"ז מאיר עליו הי, שורש העליון, מלך אמור ברהמים, ובוזה מתאחד הכל. ומשנן תמיד בפיו האמונה שאין עוד מלבדו ית, ובוזה מתגלה הו' הוא אור התורה וסוד בועז, ובכח התורה עולה לשעשועים השרשיים בחי' היו"ד.

זזה 'דעה חכמה לנפשך', לקשר אבא ואימא, תרין ידיו, בחי' חכמה, עד נפשך, שורש האמונה הגנוזה ברדל"א, ועי"ז מתחברים הימין והשמאל לאחד. ורואה שכל הצדיקים הם באחדות ממש, בחי' ההתאחדות שבהג"ת בחי' גרשון, וכן רואה איך השי"ת בעצמו מנהיג הכל לטובה, בחי' ההתאחדות שבנה"י בחי' מררי. וכן ההתאחדות שבחב"ד שלומד את דרך האמת לאחד את הגדלות ואת הקטנות, כי בחינות הקטנות הם רק כלים לגדלות, וניצול מכל המרירות שבעולם כשיודע שהכל אלקות, אין גדלות ואין קטנות, רק ישא ה' פניו אליך, עי" ההתקשרות לצדיקים מרים את הידים עד הראש, כי עי" הצדיקים מתגלה סוד ברכת כהנים כמו בזמן בית המקדש, שמעלה הימין והשמאל להכלל ביו"ד השרשי, נקודת הביטול לאלקות, ואזי יכול להרים התורה דבחי' בועז עד הנפש, היינו האמונה האמיתית והתענוג העצמי של אלקות, בחי' והיא 'כתר לראשך'.

נצנץ מצות קדשך' הוא סוד החסד דעתיק דבגלגלתא, שהן שורש כל המצוות, ו'שמור שבת קדשך', שהוא סוד גבורה דעתיק שבמוחא סתימאה. כשמקשר

בלימוד התורה הק', אפי' שקשה לו מאוד להתמיד בתורה, יתעקש לעשות כל מה שביכלתו ללמוד תורה, כמו"ש מוהר"ן זי"ע שעיקר העבודה לקבל על עצמו ללמוד כך וכך בכל יום, כל אחד כפי מדרגתו, ואפי' בדיבורים ואמירה בלבד, ובוזה יזכה להתדבק בקדושת רות, לאור האמונה הק'. ויתקשרו שני ההין, לחבר הקטנות והגדלות, ולא יתפעל משום הסתרה ונסיון שבעולם, ובוזה יתדבק לשעשועים העצמיים של אלקותו ית"ש. ועי" שנקבל על עצמינו עול תורה יתגלה דוד מלך ישראל חי וקים בביאת גוא"צ ברחמים.

ט. דעה חכמה לנפשך

זזה פירוש 'דעה חכמה לנפשך' והיא כתר לראשך'. חכמה הוא בחי' או"א עילאין בסוד הידים, והראש הוא אור האלקות בחי' חב"ד, בסוד בני קהת, והידיים בחי' גרשון. ואלו צריכים להמתיק את המרירותא דהאי עלמא בחי' בני מררי. והוא עי" ההתקשרות לצדיקים שמחברים הימין והשמאל, וכמו שביאר רביה"ק בלקו"מ (ח"א כ"ג) אלמלא מילחא לא יכלא למתק מרירותא דעלמא. שזהו 'נשא את ראש בני גרשון', שהצדיקים מרימים את האדם לאור האלקי, ובוזה יוכל להמתיק מרירות העולם.

כי הידים הם סוד הו"ג דעתיק שגנוזים בגלגלתא ומוחא סתימאה, אלו הם ידים השרשיים שהם יד אחת ממש, יד הרמה שכלולה מיד הגדולה ויד החזקה, כי לית שמאלא בהאי עתיקא. ונעמי ורות הם תרין ההין, יד ימין ויד שמאל, יחד עם התפשטות הו' הוא סוד בועז, שע"י לימוד התוה"ק

יא

של"ם פר' נשא תשס"ט

כל זה, אזי נתגלה קדושת דוד מלך ישראל   יהי רצון שיתגלה אורו תיכף ומיד ברחמים
חי וקיים, התגלות התענוג העצמי באלקות,   במהרה בימינו אמן.

שיחות הר"ן קנ"א

גיטאן. ואחר כך תיכף סיפר המעשה של יום הרביעי ותכף כשגמרה תיכף ומיד נסתלק מהשולחן בזריזות ומחמת שהייתי טרוד בדעתי מאד לחזור השתי מעשיות הנוראות מיום השלישי ויום הרביעי, ותיכף חזרתי אותם עם אנשים שהיה שם לבל נשכח דיבור מהם ומחמת זה נשכח ממני כל השיחה הקדושה הנ"ל שדיבר מקדם חבל על דאבדין (סנהדרין קיא), שבח ותהלה לאל חי על הנשאר לנו שזכינו לזכור ולרשום המעשיות האלו, אשר אפילו לפי מעט התנוצצות שבלבי אין לי כלי הדיבור והכתיבה לדבר מנוראות נשגבות מעלתם.

אחר כך ביום שלישי היה סמוך לפסח, ויצא מביתו מחמת שהיו מטייחים הבית בטיט לצרך פסח ונכנס לבית הרב ושם עמדנו לפניו, ואיני זוכר איזה ענין ספרו לפניו שהיה לו איזה שייכות מעט לאיזה ענין של המעשה של יום שלישי, ועל ידי זה סיפר כל המעשה של יום שלישי ואחר כך סיפר לפניו אחד וכו' כנזכר לעיל והנה אז היה סמוך לפסח כנזכר לעיל ולדעתי מרמז שם סוד קריעת ים סוף בענין העשר חומות של מים ועיין בלקוטי הלכות ביורה דעה הלכות תולעים ה"ד שם מבאר הענין מה שהאיר ה' עיני בזה. הכלל, שבכל מעשה שספר

המעשה של יום שלישי ורביעי סיפר כליל שבת קדש כנזכר לעיל ואז באותו העת היה נכדו הילד מוטל על ערש דוי והיה לו צער גדול מזה, כי הליו היה כבד עליו מאד בפרט שבתו הצדקת מרת אריל תחיה אם הילד הנ"ל היה לה צער גדול בנים מאד רחמנא לצלן השם ישמרה מעתה והוא זכרנו לברכה, נכנס כליל שבת קדש וישב על השולחן בצער ולא נתמחמה בסעודה זאת כלל, ותיכף ברכנו ברכת המזון קדם שהתחילו העולם ליכנס אליו כדרך תמיד, אחר כך אחר ברכת המזון נשאר יושב על שלחנו הקדוש ופתח פיו הקדוש והטחור והנורא, ואמר אז שיחה נפלאה ונוראה שהיה בה תורה קדושה, כדרכו תמיד ברוב שיחותיו הקדושות וכל השיחה היתה שייכת לצערו הגדול שהיה לו וכמדומה שדבר אז מענין הלב שרודפין אותו וכו', ואחר כך בתוך אותה השיחה ענה ואמר: איך אנו עומדין בהמעשה? ותיכף נבהלנו והשבתי לו בבחלה באימה וביראה שאנו עומדים ביום השלישי ותיכף ענה ואמר: ביום הג' חזרו ונזכרו הזוג הזה איך לוקחין וכו' (כנרפס שם), וסיפר כל המעשה של יום השלישי ושם מבאר קצת מעין שסיפר קודם ואחר שסיים המעשה של יום השלישי שנעשה שם שמחה וכו', אז אמר בזו הלשון: זיין האבין אה הילוא

אמר לענין הסיפורי מעשיות שסיפר, שטוב יותר היה לבלי לגלות בהם שום רמז להיכן הם מרמזין, כי כשהדבר נסתר יכולין לפעול בו יותר מה שצריכים, אך הוא מוכרח לפעמים לגלות איזה רמז בעלמא למען ידעו שיש בהם דברים נסתרים:

תחילה נעתיק קצת מהמעשה של יום השלישי: 'ביום השלישי חזרו ונזכרו הזוג הזה והיו בוכים ומתגעגעים: איך לוקחין בכאן את הבעטליר השלישי, שהיה כבד פה? בתוך כך והנה הוא בא, ויאמר: הנני! ונפל עליהם, ונשק אותם ואמר להם גם-כן כנ"ל: בתחלה ברכתי אתכם שתהיו כמוני, עתה אני נותן לכם במתנה לדרשה שתהיו כמוני ואתם סבורים שאני כבד פה? אין אני כבד פה כלל, רק שהדבורים של העולם, שאינם שבחים להשם יתברך, אין בהם שלימות (ועל כן הוא נראה ככבד פה כי הוא ככבד פה מאלו הדבורים של העולם שאין בהם שלימות) אבל באמת אין אני כבד פה כלל, אדרבא אני מליץ ודברן נפלא מאד ואני יכול לדבר הידות ושירים (שקורין לידער) נפלאים, עד שאין נמצא שום נכרא בעולם שלא ירצה לשמע אותי.

ביאור הענין הוא שיש שנדמה לעולם שהצדיקים מדברים מעניני העולם כמו אנשים פשוטים, וכאילו היה צער לרביה"ק שנכדו לא היה בקו הבריאות, ונדמה שמדבר כמו אדם רגיל, שיש לו צער מנכדו, כי מדבר דיבורים שדומים לאלו הדיבורים שהעולם מדברים.

נתגלגל הסיפור על ידי איזה שיחה שהיה משיח ומדבר עמנו מסיפורי העולם, ובתוך כך התחיל לספר מעשה על ידי שנמצא בהספור איזה דבורים שהיה להם איזה שייכות להמעשה שהיה בלבו וזה היה בחינת אתערותא דלתתא להמשיך השגת אלקות שהלביש בתוך אותה המעשה, וכן היה אצל כל מעשה ומעשה וכן אצל כמה תורות שגלה שלא בעת הקבוע לקיבוץ, ובכל זה ראינו תמיד נוראות ה' וגדולת מעלת הצדיק שכל הדיבורים שבעולם הם אצלו תורה והתגלות אלקות אך ביותר ויותר ראינו זאת אצל סיפור המעשה הנוראה הזאת של השבעה בעטלירם שהיא הידושים נפלאים ונוראים נשגבים עד אין קץ, כאשר יבין המבין מעט בעצמו אם ישם לבו אליהם בעין האמת, להבין ולהשכיל נוראות קדשות ההתפארות של כל אחד ואחד הנזכרים שם בכל יום ויום ובפרט גדולת קדושת ההתפארות השבעה בעטלירם בעצמם שמתפארין בכל יום יום שהעוור התפאר שאין לו שום הסתכלות בזה העולם כלל ועל כן הוא עוור ממש מזה העולם, וכן החרש שאין שומע שום קול מזה העולם וכו' ועל כן הוא חרש וכו' וכו' וכן כל דיבור ודיבור של זאת המעשה שהם כולם הידושים נפלאים גם לפי פחיתות דעתנו, אף על פי שאין אנו מבינים אותם כלל וכל ההתגלות הזאת הכל היה על ידי סיפורי דברים מעסקי העולם על ידם נתגלגל שהמל עלינו בהמלה גדולה ויתרה בזאת וגלה לנו כל זה למען ייטב לנו ולבנינו לעולם:

שם באריכות, שצריך לדעת הכח העצום שיש בתוה"ק. כי כשאדם מאמין שהשי"ת מנהיג הכל לטובה, אבל הרי למעשה הוא רואה שיש הרבה יסורים בעולם, אך למעשה מציאות גשמיות הבריאה מסתיר האמונה שהשי"ת טוב ומטיב. ותחילת העבודה הוא האמונה להאמין שאעפ"כ הכל לטובה. אבל רצון ה' שהנשמה תשיג סודות התורה וישג בדעתו סוד יהודא עילאה ויהודא תתאה, להשיג ההטבה של השי"ת. להיות באופן שכולו שירות ותשבחות להשי"ת.

והצדיקים האמיתיים השיגו ההשגה האמיתית הזאת לא רק באמונה מרחוק, אלא השיגו ממש את ההטבה השלימה של השי"ת, והרגישו זאת כאור פנימי בהשגה שלימה. ומשביעים כל נשמה שתשיג סודות התורה באמת, שתשיג הטבת הבורא באופן שיהיה כולו שירות ותשבחות.

וזהו אחרת מכל דיבורי העולם, כי העולם מדברים רק מחסרונות ויסורים, והצדיקים לא מדברים משום חסרון, רק כולו שירות ותשבחות. וגם אם הוא נדמה להיפך, אך באמת אין לנו השגה בדרכי הצדיק, כי הוא נדמה ככבד פה. עד שזוכים לקבל המתנה מהצדיק להיות כמותו. ובתחילה עלינו להשתוקק לקבל אור התורה, להשיג הגילוי אלקות שבתורה, באופן שנחיה תמיד באופן של שירות ותשבחות. ירחם ה' שנזכה להתקשר לצדיקי האמת שזכו להשגה זאת, בביאת גוא"צ ברחמים כב"א.

אבל באמת שאין הצדיקים מדברים דיבור אחד שלא לפני השי"ת. גם במה שהעולם רגילים לומר שפעם היו ימים טובים, היה שפע בגשמיות, והיו צדיקים אמיתיים, והיום וכו'. שבאמת שלמה המלך כבר צווח על זה, 'אל תאמרו שהימים הראשונים היו טובים מאלה, כי לא בחכמה דיברת זאת'. והנה גם הדיבור הזה של העולם, מצוי שהצדיקים מדברים כזאת, ונדמה לעולם שהם מדברים כדרך כל האנשים המדברים.

ובאמת הם ושלום לחשוב כך. כי באמת אלו הדיבורים שפעם היה טוב והיום לא, אינם מגלים כבוד ה'. כי רביה"ק אומר שהשי"ת מנהיג העולם בכל יום יותר יפה ונאה, כי בכל יום יש התגלות יתרה בעבודת ה', ואסור לומר לשונות כאלה שפעם למדתי והתפללתי והיום לא. כי הצדיק האמת רואה בכל עת ורגע את השבח והודאה להשי"ת שמתגלה יותר ויותר בעולם.

לבן מצד אחד נדמה שהצדיק הוא כבד פה, כי הוא מתלבש באותם הלשונות שמדברים בעולם, אבל אליבא דאמת הם דיבורים אחרים לגמרי. כי הצדיק רואה בכל עת רק שירות ותשבחות כאלה.

ראי' בזהר שיר השירים, שלפני שמורידים את הנשמה לעולם, משביעים אותה שתשיג סודות התורה ותבא להתכלית שלה, וכן תדע את סוד נשמתה. והנה בעל הסולם בספרו על עין חיים [פנים מסבירות] מבאר

